

Euroopan unionin virallinen lehti

C 246

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

22. heinäkuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 246/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 246/02 Asioiden jaostoille jakamisen perusteet 2

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 246/03 asia C-723/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Orăştie (Romania) on esittänyt 20.11.2018 — EV v. Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR) 3

2019/C 246/04 asia C-180/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 26.2.2019 — Flightright GmbH v. Eurowings GmbH 3

2019/C 246/05 asia C-224/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.o 17 de Palma de Mallorca (Espanja) on esittänyt 14.3.2019 — CY v. CaixaBank S.A. 4

FI

Yksilöiden henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamiseksi joitakin tämän julkaisun sisältämiä tietoja ei voida julkaista, ja sen korvaa uusi todistusvoimainen versio.

2019/C 246/06	asia C-247/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Espanja) on esittänyt 21.3.2019 — HC ja ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	asia C-259/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Espanja) on esittänyt 27.3.2019 — LG ja PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	asia C-287/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 5.4.2019 — DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation.	8
2019/C 246/09	asia C-291/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Braşov (Romania) on esittänyt 9.4.2019 — SO v. TP ym.	9
2019/C 246/10	asia C-320/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 19.4.2019 — Ingredion Germany GmbH v. Saksan valtio	10
2019/C 246/11	asia C-363/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Patent- och marknadsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 7.5.2019 — Konsumentombudsmannen v. Mezina AB	11
2019/C 246/12	asia C-379/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Bihor (Romania) on esittänyt 14.5.2019 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat IG, JH, KI ja LJ	12
2019/C 246/13	asia C-389/19 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 20.5.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-837/16, Ruotsi v. komissio, 7.3.2019 antamasta tuomiosta	13
2019/C 246/14	asia C-394/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 21.5.2019 — PN, QO, RP, SQ ja TR v. Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)	14
2019/C 246/15	asia C-395/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance de Nice (Ranska) on esittänyt 22.5.2019 — VT ja WU v. easyJet Airline Co. Ltd	14
2019/C 246/16	asia C-413/19: Kanne 24.5.2019 — Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta	16
Unionin yleinen tuomioistuin		
2019/C 246/17	asia T-222/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.5.2019 — Recylex ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Auton lyijyhappoakkujen kierrätysmarkkinat — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Ostohintojen yhteensovittaminen — Sakot — Vuoden 2006 yhteistyötiedonannon 26 kohta — Sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohta — Täysi toimivalta)	17
2019/C 246/18	asia T-370/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.5.2019 — KPN v. komissio (Kilpailu — Yrityskeskittymät — Alankomaiden TV- ja televiestintäpalvelumarkkinat — Kaiken itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvan toiminnan hoitava yhteisyritys — Päätös, jossa yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi ja ETA-sopimuksen mukaiseksi — Sitoumukset — Merkitykselliset markkinat — Vertikaaliset vaikutukset — Ilmeinen arvointivirhe — Perusteluvollisuus)	18
2019/C 246/19	asia T-269/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2019 — Novartis Europharm v. komissio (Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lääkkeen Vantobra — tobramysiini myyntilupa — Riidanalaisen toimen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen)	19

2019/C 246/20	asia T-764/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2019 — Deutsche Lufthansa v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuet — Saksan toteuttamat toimenpiteet Frankfurt-Hahnin lentoaseman hyväksi — Päätös, jossa tuki todetaan osittain sisämarkkinoille soveltuvaksi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki — Välillinen tuki — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen)	20
2019/C 246/21	asia T-161/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.5.2019 — Puma v. EUIPO — CMS (CMS Italy) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki CMS Italy — Aiemmat kansainväliset kuviomerkit, jotka esittävät vasemmalle loikkaavaa kissaeläintä — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aiempien tavaramerkkien laaja tunnettuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta) — Näyttö laajasta tunnettuudesta — EUIPO:n aiemmat päätökset, joissa todetaan aiempien tavaramerkkien laaja tunnettuus — Näiden päätösten huomioon ottaminen — Perusteluvelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate)	21
2019/C 246/22	asia T-262/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2019 — Metrans v. komissio ja INEA (Kumoamiskanne — Komission päätös, jolla Paskovin multimodaalinen konttiterminali, vaihe III ja Mělníkin intermodaaliterminali, vaiheet 2 ja 3 -nimisille liikennehanke-ehdotuksille myönnetään rahoitus Verkköjen Eurooppa -välineestä (CEF) — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Myöhästyminen — Tutkimatta jättäminen)	22
2019/C 246/23	asia T-230/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.6.2019 — Czarnecki v. parlamentti (Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin jäsen — Kielenkäyttö toista parlamentin jäsentä kohtaan — Parlamentin varapuhemiehen toimikauden ja tehtävän ennenaikainen päättäminen — Puolustautumisoikeudet — Harkintavallan väärinkäyttö — Yhdenvertainen kohtelu)	22
2019/C 246/24	asia T-609/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.5.2019 — Fujifilm Recording Media v. EUIPO — iTernity (d:ternity) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin d:ternity rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi sanamerkki iTernity — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen ennen kanteen nostamista — Riidanalaisen päätöksen raukeaminen — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)	23
2019/C 246/25	asia T-685/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.5.2019 — Apple v. EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	24
2019/C 246/26	asia T-715/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.5.2019 — Phrenos ym. v. komissio (Julkkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — ”EU:n kehitysyhteistyöpäivät” -tapahtuman suunnittelu, valmistelu, siitä tiedottaminen ja sen toteuttaminen — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja toisen tarjoajan valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi — Hankintamenettelyn peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen)	25
2019/C 246/27	asia T-719/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.6.2019 — Telemark plus v. EUIPO (Telemarkfest) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Telemarkfest rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	25
2019/C 246/28	asia T-254/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.5.2019 — AlpaSuri v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Alpakoiden tuonti — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	26
2019/C 246/29	asia T-256/19: Kanne 15.4.2019 — Assi v. neuvosto	27
2019/C 246/30	asia T-289/19: Kanne 1.5.2019 — Arbusov v. neuvosto	28
2019/C 246/31	asia T-291/19: Kanne 3.5.2019 — Pšonka v. neuvosto	29

2019/C 246/32	asia T-292/19: Kanne 3.5.2019 — Pšonka v. neuvosto	30
2019/C 246/33	asia T-301/19: Kanne 14.5.2019 — PNB Banka ym. v. EKP	31
2019/C 246/34	asia T-309/19: Kanne 20.5.2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	asia T-310/19: Kanne 20.5.2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (SADIA).....	33
2019/C 246/36	asia T-313/19: Kanne 22.5.2019 — Taghani v. komissio	34
2019/C 246/37	asia T-315/19: Kanne 22.5.2019 — BT v. komissio	35
2019/C 246/38	asia T-318/19: Kanne 23.5.2019 — Thunus ym. v. EIP	36
2019/C 246/39	asia T-320/19: Kanne 27.5.2019 — BV v. komissio	37
2019/C 246/40	asia T-322/19: Kanne 27.5.2019 — El-Qaddafi v. neuvosto	38
2019/C 246/41	asia T-325/19: Kanne 28.5.2019 — Cipriani v. EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)	39
2019/C 246/42	asia T-328/19: Kanne 29.5.2019 — ”Scorify” v. EUIPO — Scor (SCORIFY).....	40
2019/C 246/43	asia T-329/19: Kanne 31.5.2019 — 12seasons v. EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	asia T-331/19: Kanne 3.6.2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Ketjun muodostavien renkaiden ympäröimän leijonapään kuvaus)	42
2019/C 246/45	asia T-332/19: Kanne 3.6.2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Renkaiden muodostaman ketjun ympäröimän leijonapään kuva)	43
2019/C 246/46	asia T-333/19: Kanne 30.5.2019 — Ntolas v. EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES).....	44
2019/C 246/47	asia T-335/19: Kanne 3.6.2019 — Cantieri del Mediterraneo v. komissio	45
2019/C 246/48	asia T-343/19: Kanne 7.6.2019 — Conlance v. EUIPO — LG Electronics (SONANCE).....	48
2019/C 246/49	asia T-420/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.6.2019 — JPMorgan Chase ym. v. komissio	49
2019/C 246/50	asia T-426/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.5.2019 — Bizbike ja Hartmobile v. komissio	49

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN
TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 246/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 238, 15.7.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 230, 8.7.2019

EUVL C 220, 1.7.2019

EUVL C 213, 24.6.2019

EUVL C 206, 17.6.2019

EUVL C 187, 3.6.2019

EUVL C 182, 27.5.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Asioiden jaostoille jakamisen perusteet

(2019/C 246/02)

Unionin yleinen tuomioistuin on 3.7.2019 pidetyssä yleiskokouksessa vahvistanut työjärjestyksensä 25 artiklan mukaisesti perusteet, joiden mukaisesti asiat jaetaan jaostojen kesken.

Jakoperusteet ovat seuraavat:

1. Asiat jaetaan mahdollisimman pian kannekirjelmän jättämisen jälkeen kolmen tuomarin jaostoille tämän kuitenkaan estämättä työjärjestyksen 28 artiklan soveltamista myöhemmin.
2. Henkilöstöasiat eli asiat, jotka on pantu vireille SEUT 270 artiklan ja tapauksen mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 50 a artiklan nojalla, jaetaan ensimmäisen jaoston, toisen jaoston, kolmannen jaoston ja neljännen jaoston kesken vuorojärjestyksessä, joka määräytyy sen mukaisesti, missä järjestyksessä asiat on rekisteröity kirjaamossa.
3. Työjärjestyksen IV osastossa tarkoitettujen immateriaalioikeuksia koskevat asiat jaetaan viidennen jaoston, kuudennen jaoston, seitsemännen jaoston, kahdeksannen jaoston, yhdeksännen jaoston ja kymmenennen jaoston kesken vuorojärjestyksessä, joka määräytyy sen mukaisesti, missä järjestyksessä asiat on rekisteröity kirjaamossa.
4. Muut kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asioiden jaetaan jaostojen kesken noudattaen kahta erillistä vuorojärjestyksiä, jotka määräytyvät sen mukaisesti, missä järjestyksessä asiat on rekisteröity kirjaamossa:
 - yrityksiin sovellettavien kilpailusääntöjen, valtiontukea koskevien sääntöjen ja kauppaa suojaavia toimenpiteitä koskevien sääntöjen soveltamista koskevat asiat
 - kaikki muut asiat.
5. Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti voi poiketa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista vuorojärjestyksistä tiettyjen asioiden keskinäisen yhteyden huomioon ottamiseksi tai työmäärän tasapuolisen jakautumisen turvaamiseksi.
6. Kun otetaan huomioon unionin yleisen tuomioistuimen 19.6.2019 pidetyssä yleiskokouksessa unionin yleisen tuomioistuimen toiminnan jatkamisesta 1.–26.9.2019 tehty päätös (EUVL 2019, C 238, s. 2), jonka mukaan asioiden jaostoihin osoittamisen perusteista 11.5.2016 tehtyä unionin yleisen tuomioistuimen päätöstä (EUVL 2016, C 296, s. 2) sovelletaan edelleen 1.–26.9.2019, edellä esitetyt asioiden jaostoille jakamisen perusteet vahvistetaan olemaan voimassa ajalla 27.9.2019–31.8.2022.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Judecătoria Orăştie (Romania) on esittänyt 20.11.2018 — EV v. Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

(asia C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Oikeudenkäyntikieli: romania***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Judecătoria Orăştie

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* EV*Vastaaja:* Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi și misiuni speciale — Biroul de Poliție Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 8.5.2019 antamallaan määräyksellä todennut, että se ei selvästi ole toimivaltainen vastamaan Judecătoria Orăştien (Romania) 5.11.2018 tekemällään päätöksellä esittämään ennakkoratkaisupyyntöön.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 26.2.2019 — Flightright GmbH v. Eurowings GmbH

(asia C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Flightright GmbH

Vastaaja: Eurowings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että korvauksen kannalta ratkaiseva etäisyys on määritettävä koko lentomatkan perusteella?

Onko käsitettä ”lento” (olettaen, että asetusta voidaan soveltaa kuhunkin kyseessä olevaan lentomatkan osuuteen) tulkittava siis siten, että sellaisten varausten yhteydessä, joissa lentomatkustajat pääsevät lopulliseen määräraikkaansa vain välilaskulla ja mahdollisesti vaihtamalla lentokonetta toiseen, käsitteellä tarkoitetaan ainoastaan sitä lentomatkan osuutta, jossa viivästys tosiasiaa tapahtui, vai onko ”lentoa” tulkittava tällaisessa tapauksessa siten, että etäisyyden kannalta ratkaisevaa on koko lentomatka ensimmäisestä lähtöpai- kasta lopulliseen määräraikkaan asti?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsytään epäamisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.o 17 de Palma de Mallorca (Espanja) on esittänyt 14.3.2019 — CY v. CaixaBank S.A.

(asia C-224/19)

(2019/C 246/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia n.º 17 de Palma de Mallorca

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CY

Vastaaja: CaixaBank S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta, voidaanko sellaisen sopimusehdon, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, pätemättömäksi toteamisen vaikutuksia **kohtuullistaa palauttamista koskevien vaikutusten osalta sen jälkeen, kun ehto on todettu pätemättömäksi kohtuuttomuuden vuoksi?**

- 2) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta, voidaanko sellaista kansallista oikeuskäytäntöä, jonka mukaan **notaari- ja hallinnointikulut on jaettava puoliksi lainanantajan ja lainanottajan kesken** sen jälkeen, kun sopimusehto, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, on todettu pätemättömäksi, pitää kohtuuttoman ehdon pätemättömäksi toteamisen vaikutusten kohtuullistamisena tuomioistuimessa ja siten direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaan sisältyvän sitomattomuusperiaatteen vastaisena?
- 3) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta, onko kansallista oikeuskäytäntöä, jonka mukaan lainanottajan on sen jälkeen, kun sopimusehto, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, on todettu pätemättömäksi, vastattava myös **kiinteistön arviointikuluista ja leimaverosta, joka aiheutuu kiinnelainan merkitsemisestä kiinnitysrekisteriin**, pidettävä sen periaatteen vastaisena, jonka mukaan pätemättömäksi todettu kohtuuton ehto ei sido kuluttajaa, ja onko direktiivin 93/13 3 artiklan 2 kohdan vastaista **asettaa lainanottajalle todistustaakka siitä, että hänen ei annettu toimittaa omaa arviotaan kiinteistön arvosta?**
- 4) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta, onko kansallista oikeuskäytäntöä, jonka mukaan sopimusehdolla, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, voi vielä pätemättömäksi toteamisensakin jälkeen olla vaikutuksia lainanottajaan silloin, kun hän tekee rekisterimerkintöihin muutoksia tai poistaa kiinnityksen rekisteristä, **koska lainanottajan on yhä maksettava näistä muutoksista tai kiinnityksen rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut**, pidettävä kyseisen direktiivin vastaisena ja loukataanko näiden kulujen määräämisellä lainanottajan maksettaviksi periaatetta, jonka mukaan pätemättömäksi todettu ehto ei sido kuluttajaa?
- 5) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä sen 7 artiklan 1 kohdan kanssa, vaarannetaanko kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittajaan kohdistuva varoitava vaikutus sellaisella kansallisella oikeuskäytännöllä, jolla osittain poistetaan kohtuuttoman sopimusehdon, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvan kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, palauttamista koskevat vaikutukset?
- 6) Voiko kansallinen oikeuskäytäntö, jolla kohtuullistetaan palauttamista koskevia vaikutuksia sopimusehdon, jossa kiinnelainan rekisteriin merkitsemisestä, merkinnän uusimisesta tai rekisteristä poistamisesta aiheutuvat kulut määrätään lainanottajan maksettaviksi, pätemättömäksi toteamisen jälkeen, olla unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetun periaatteen, jonka mukaan pätemättömiksi todettuja ehtoja ei saa kohtuullistaa, ja direktiivin 6 artiklassa tarkoitettun sitomattomuusperiaatteen vastainen, kun otetaan huomioon lainanottajan etu?
- 7) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 3 artiklan 1 ja 2 kohta, voiko kansallinen oikeuskäytäntö, jonka mukaan **toimituspalkkiota koskeva sopimusehto läpäisee automaattisesti avoimuusvalvonnan**, olla kyseisen direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun käänteisen todistustaakan periaatteen vastainen, koska elinkeinonharjoittajan ei tarvitse näyttää toteen, että se on antanut kuluttajalle ennakkotiedot ehdosta ja että siitä on neuvoteltu erikseen?
- 8) Onko direktiivin 93/13 3 artiklan ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisena pidettävä sitä, että kansallisessa oikeuskäytännössä katsotaan, että kuluttajan on katsottava olevan tietoinen rahoituslaitosten tavanomaisesta käytännöstä perä toimituspalkkio ja että tästä syystä lainanantajalta ei ole tarpeen vaatia minkäänlaista näyttöä sen osoittamiseksi, että ehdosta on neuvoteltu erikseen, vai onko lainanantajan sen sijaan joka tapauksessa osoitettava, että ehdosta on neuvoteltu erikseen?
- 9) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 3 ja 4 artikla ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, voidaanko kyseisen direktiivin vastaisena pitää kansallista oikeuskäytäntöä, jonka mukaan **toimituspalkkiota koskevan sopimusehdon kohtuuttomuutta ei voida arvioida 4 artiklan 2 kohdan perusteella, koska kyseisessä säännöksessä viitataan sopimuksen pääkohteen määrittelyyn**, vai onko päinvastoin katsottava, että toimituspalkkio ei sisälly sopimuksen hintaan vaan se on ainoastaan liitännäinen korvaus, ja että tästä syystä kansallisen tuomioistuimen on voitava tutkia sen avoimuus ja/tai sisältö ratkaistakseen, onko se kansallisen oikeuden mukaan kohtuuton?
- 10) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohta, jota ei ole saatettu osaksi Espanjan oikeusjärjestystä [yleisistä sopimusehdoista 13.4.1998 annetulla lailla 7/1998], (2) onko kyseisen direktiivin 8 artiklan vastaisena pidettävä sitä, että espanjalainen tuomioistuin tukeutuu mainittuun 4 artiklan 2 kohtaan ja soveltaa sitä, vaikka se on lainsäätäjän tahdosta jätetty saattamatta osaksi Espanjan oikeusjärjestystä, jotta kaikkiin elinkeinonharjoittajien kuluttajien kanssa tekemiin sopimuksiin sisältyviin ehtoihin, myös niihin, jotka koskevat sopimuksen pääkohteen määrittelyä ja jotka on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, voitaisiin soveltaa täysimääräistä kuluttajansuojaa, jos katsotaan, että toimituspalkkiota koskeva ehto on lainasopimuksen pääkohde?

- 11) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 3 artiklan 1 kohta, onko katsottava, että toimituspalkkiota koskeva sopimusehto, **kun siitä ei ole neuvoteltu erikseen ja kun rahoituslaitos ei osoita, että toimituspalkkio liittyy tosiasiallisesti tarjottuihin palveluihin ja niistä aiheutuneisiin kustannuksiin, aiheuttaa huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille** ja että kansallisen tuomioistuimen on todettava se pätemättömäksi?
- 12) Kun otetaan huomioon direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohta luettuna yhdessä sen 7 artiklan 1 kohdan kanssa, seuraako sitomattomuusperiaatteesta ja elinkeinonharjoittajaan kohdistuvan varoittavan vaikutuksen periaatteesta, että **elinkeinonharjoittaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut** oikeudenkäynneistä, joissa käsitellään kuluttajien kohtuuttomista sopimusehdoista nostamia pätemättömyyskanteita **ja joissa tuomioistuin toteaa nämä ehdot pätemättömiksi kohtuuttomuuden perusteella**, jos kansallinen tuomioistuin tuomiossa määräämistään suoritusten palauttamisesta riippumatta hyväksyy kyseiset pätemättömäksi toteamista koskevat vaatimukset, kun otetaan huomioon, että ensisijaisena vaatimuksena on ehdon toteaminen pätemättömäksi ja suoritusten palauttaminen on ainoastaan siihen nähden liitännäinen vaatimus?
- 13) Kun otetaan huomioon direktiivissä 93/13 (6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta) tarkoitettu sitomattomuuden periaate ja varoittavan vaikutuksen periaate, voidaanko palauttamista koskevia vaikutuksia, jotka aiheutuvat kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimukseen sisältyvän kohtuuttoman ehdon toteamisesta pätemättömäksi, **rajoittaa ajallisesti hyväksymällä se, että oikeus vaatia suoritusten palauttamista voi vanhentua, vaikka vaatimus sopimusehdon toteamisesta kohtuuttomuuden perusteella alusta alkaen mitättömäksi ei voi kansallisen lainsäädännön mukaan vanhentua**?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

(²) Ley 7/1998, de 13 de abril 1998, sobre condiciones generales de la contratación.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Espanja) on esittänyt 21.3.2019 — HC ja ID v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(asia C-247/19)

(2019/C 246/06)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Pääasian asianosaiset

Kantajat: HC ja ID

Vastaaja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo on vahvistanut 23.1.2019 antamissaan tuomioissa 44–49 yksiselitteiseksi perusteeksi sen, että kuluttajien kanssa tehtävissä kiinnelainasopimuksissa sopimusehto on kohtuuton, jos siitä ei ole neuvoteltu ja jos siinä vahvistetaan, että kaikista kiinnelainan perustamiskuluista vastaa lainanottaja, ja että kyseisen kohtuuttoman ja pätemättömäksi todetun sopimusehdon eri osatekijät jaetaan ehdosta yksipuolisesti määränneen pankin ja lainanottajana olevan kuluttajan kesken tarkoituksena rajoittaa kansallisen lainsäädännön perusteella perusteettomasti maksettujen suoritusten palautettavaa määrää?

Onko lisäksi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön noudattamisen takaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo täydentää kohtuuttomuuden vuoksi pätemättömyyden sopimusehtoa tulkinnalla, jos ehdon poistaminen ja sen seuraukset eivät vaikuta kiinnelainasopimuksen olemassaoloon?

- 2) Kun tarkastellaan siviiliprosessilain⁽²⁾ 394 §:ää, jossa vahvistetaan periaate, jonka mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, onko samoin katsottava, että jos oikeudenkäyntikuluja koskeva kohtuuton ehto todetaan pätemättömäksi mutta kyseisen pätemättömyyden vaikutukset rajoittuvat edellä mainittuun oikeudenkäyntikulujen jakamiseen, tämä merkitsee Euroopan unionin oikeuden mukaisten tehokkuusperiaatteen ja [kohtuuttomien sopimusehtojen] sitomattomuuden periaatteen loukkaamista, jos kanne on hyväksytty tuomiolla osittain, ja voidaanko tällä tulkita olevan päinvastainen varoittava vaikutus, mistä seuraa, että kuluttajien ja käyttäjien laillisia etuja ei suojella?

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Espanja) on esittänyt 27.3.2019 — LG ja PK v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(asia C-259/19)

(2019/C 246/07)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Pääasian asianosaiset

Kantajat: LG ja PK

Vastaaja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo on vahvistanut 23.1.2019 antamissaan tuomioissa 44–49 yksiselitteiseksi perusteeksi sen, että kuluttajien kanssa tehtävissä kiinnelainasopimuksissa sopimusehto on kohtuuton, jos siitä ei ole neuvoteltu ja jos siinä vahvistetaan, että kaikista kiinnelainan perustamiskuluista vastaa lainanottaja, ja että kyseisen kohtuuttoman ja pätemättömäksi todetun sopimusehdon eri osatekijät jaetaan ehdosta yksipuolisesti määränneen pankin ja lainanottajana olevan kuluttajan kesken tarkoituksena rajoittaa kansallisen lainsäädännön perusteella perusteettomasti maksettujen suoritusten palautettavaa määrää?

Onko lisäksi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön noudattamisen takaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo täydentää kohtuuttomuuden vuoksi pätemätöntä sopimusehtoa tulkinnalla, jos ehdon poistaminen ja sen seuraukset eivät vaikuta kiinnelainasopimuksen olemassaoloon?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 5.4.2019 — DenizBank AG v. Verein für Konsumenteninformation

(asia C-287/19)

(2019/C 246/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: DenizBank AG

Revision-valittajan vastapuoli: Verein für Konsumenteninformation

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin (EU) 2015/2366 (¹) (maksupalveludirektiivi) 52 artiklan 6 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä 54 artiklan 1 kohdan kanssa, joiden mukaan maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen sopimusehtojen muutokset, jollei maksupalvelunkäyttäjä ilmoita maksupalveluntarjoajalle ennen ehtojen ehdotettua voimaantulopäivää, että niitä ei hyväksytä, tulkittava siten, että hyväksymisolettamasta voidaan myös kuluttajan kanssa sopia täysin rajoituksetta kaikkien ajateltavissa olevien sopimusehtojen osalta?
- 2) a) Onko maksupalveludirektiivin 4 artiklan 14 alakohtaa tulkittava siten, että henkilökohtaisen monitoimisen pankkikortin NFC-toiminto, jonka avulla maksetaan pienmaksuja korttiin kytketyltä asiakastililtä, on maksuväline?
b) Jos kysymykseen 2a) vastataan myöntävästi:

Onko maksupalveludirektiivin pienmaksuja ja sähköistä rahaa koskevan 63 artiklan 1 kohdan b alakohdan poikkeusta tulkittava siten, että kontaktitonta pienmaksua henkilökohtaisen monitoimisen pankkikortin NFC-toimintoa käyttäen on pidettävä poikkeuksessa tarkoitettuna maksuvälineen nimettömänä käytönä?

- 3) Onko maksupalveludirektiivin 63 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että maksupalveluntarjoaja voi vedota tähän poikkeukseen ainoastaan silloin, kun maksuvälineen käyttöä tai sen käytön jatkamista ei voida objektiivisen tekniikan tilan mukaan todistettavasti estää?

(¹) Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta 25.11.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366 (EUVL 2015, L 337, s. 35).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Braşov (Romania) on esittänyt 9.4.2019 — SO v. TP ym.

(asia C-291/19)

(2019/C 246/09)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Braşov

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SO

Vastapuolet: TP ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 13.12.2006 tehdyllä Euroopan komission päätöksellä 2006/928/EY (¹) perustettua yhteistyö- ja seurantajärjestelmää pidettävä SEUT 267 artiklassa tarkoitettuna Euroopan unionin toimielimen toimena, josta voidaan pyytää unionin tuomioistuimen tulkintaa?
- 2) Sitovatko mainitun järjestelmän puitteissa laadituissa kertomuksissa esitetyt vaatimukset Romaniaa, etenkin (mutta ei ainoastaan) siltä osin kuin on kyse tarpeesta tehdä yhteistyö- ja seurantajärjestelmää koskevien päätelmien mukaisia lainsäädäntömuutoksia Venetsian komission ja Euroopan neuvoston lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän suositusten mukaisesti?
- 3) Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklaa, kun sitä luetaan yhdessä 4 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa oikeusvaltion periaatteita kuuluu myös vaatimus siitä, että Romania noudattaa 13.12.2006 tehdyllä komission päätöksellä 2006/928/EY perustetun yhteistyö- ja seurantajärjestelmän yhteydessä laadituissa kertomuksissa asetettuja vaatimuksia?

- 4) Onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettu tuomioistuinten riippumattomuuden periaate, sellaisena kuin sitä tulkitaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä (suuri jaosto, tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), esteenä oikeuslaitoksen sisäisten rikosten tutkintaosaston perustamiselle Înalta Curte de Casație și Justiției yhteydessä toimivaan syyttäjänvirastoon, kun otetaan huomioon kyseiseen osastoon kuuluvien syyttäjien virkaan nimittämistä ja virasta erottamista koskevat menettelytavat, viran harjoittamista osastossa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä toimivallanjakoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja kun tiedetään, että kyseisessä osastossa on vain hyvin vähän virkoja?
- 5) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan [toinen kohta], joka koskee oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin kohtuullisen ajan kuluessa, esteenä oikeuslaitoksen sisäisten rikosten tutkintaosaston perustamiselle Înalta Curte de Casație și Justiției yhteydessä toimivaan syyttäjänvirastoon, kun otetaan huomioon viran harjoittamista osastossa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä toimivallanjakoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja kun tiedetään, että kyseisessä osastossa on vain hyvin vähän virkoja?

(¹) Yhteistyötä ja Romanian edistymisen seurantaan koskevan järjestelmän perustamisesta tiettyjen arviointiperusteiden täyttämiseksi oikeuslaitoksen uudistamisen ja korruption torjunnan alalla 13.12.2006 tehty komission päätös 2006/928/EY (EUVL 2006, L 354, s. 56).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 19.4.2019 — Ingredion Germany GmbH v. Saksan valtio

(asia C-320/19)

(2019/C 246/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ingredion Germany GmbH

Vastaaja: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan komission päätöksen 2011/278/EU (¹) 18 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa ja 2 kohdan toista alakohdtaa, luettuna yhdessä direktiivin 2003/87/EY (²) 3 artiklan h alakohdan ja 10 a artiklan kanssa, tulkittava siten, että uusien osallistujien osalta polttoaineeseen liittyvällä tuotantotasolla asiaankuuluva kapasiteetin käyttöaste on rajoitettu arvoon, joka on alle 100 prosenttia?

(¹) Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1).

(²) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL 2003, L 275, s. 32).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Patent- och marknadsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 7.5.2019 —
Konsumentombudsmannen v. Mezina AB**

(asia C-363/19)

(2019/C 246/11)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Patent- och marknadsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konsumentombudsmannen

Vastaaja: Mezina AB

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Säännelläänkö todistustaakkaa asetuksen N:o 1924/2006 ⁽¹⁾ 5 ja 6 artiklassa, luettuina yhdessä 10 artiklan 1 kohdan ja 28 artiklan 5 kohdan kanssa, kansallisen tuomioistuimen arvioidessa sitä, onko kiellettyjä terveysväitteitä esitetty sellaisessa tilanteessa, jossa kyseessä olevat terveysväitteet vastaavat asetuksen N:o 1924/2006 13 artiklan 2 kohdan mukaiseen hakemukseen sisältyvää väitettä mutta jossa hakemus ei ole vielä johtanut myönteiseen tai kielteiseen päätökseen, vai määräytyykö todistustaakka kansallisen oikeuden mukaan?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että asetuksen N:o 1924/2006 säännöksissä säännellään todistustaakkaa, onko todistustaakka yksittäisen terveysväitteen esittäneellä elinkeinonharjoittajalla vai sillä viranomaisella, joka pyytää, että kansallinen tuomioistuin kieltää elinkeinonharjoittajaa esittämästä väitettä vastaisuudessa?
- 3) Säännelläänkö ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun kaltaisessa tilanteessa näyttövaatimuksia asetuksen N:o 1924/2006 5 ja 6 artiklassa, luettuina yhdessä 10 artiklan 1 kohdan ja 28 artiklan 5 kohdan kanssa, kansallisen tuomioistuimen arvioidessa sitä, onko kiellettyjä terveysväitteitä esitetty, vai määräytyvätkö näyttövaatimukset kansallisen oikeuden mukaan?
- 4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan, että asetuksen N:o 1924/2006 säännöksissä säännellään näyttövaatimuksia, mitkä ovat siinä tapauksessa asetetut näyttövaatimukset?
- 5) Onko sillä, että pääasiassa sovelletaan sekä asetusta N:o 1924/2006 (mukaan lukien asetuksen 3 artiklan a alakohta) että direktiiviä 2005/29, ⁽²⁾ vaikutusta ensimmäiseen, toiseen, kolmanteen ja neljänteen kysymykseen annettaviin vastauksiin?

⁽¹⁾ Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006 (EUVL 2006, L 404, s. 9).

⁽²⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL 2005, L 149, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Bihor (Romania) on esittänyt 14.5.2019 — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat IG, JH, KI ja LJ

(asia C-379/19)

(2019/C 246/12)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Bihor

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

IG, JH, KI ja LJ

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sitovatko 13.12.2006 tehdyllä komission päätöksellä 2006/928/EY ⁽¹⁾ käyttöön otettu yhteistyö- ja seurantamekanismi sekä kyseisestä mekanismista laadituissa kertomuksissa esitetyt vaatimukset Romanian valtiota?
- 2) Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT) 2 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 4 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että Romanian velvollisuus noudattaa vaatimuksia, jotka on asetettu 13.12.2006 tehdyllä komission päätöksellä 2006/928/EY käyttöön otetusta yhteistyö- ja seurantamekanismista laadituissa kertomuksissa, sisältyy jäsenvaltion velvoitteen kunnioittaa oikeusvaltion periaatteita myös siltä osin kuin kyseessä on se, että poliittinen lainkäyttöelin eli perustuslakituomioistuin ei saa puuttua lain tulkintaan eikä saa vahvistaa konkreettisia ja velvoittavia ohjeita, jotka koskevat lain soveltamista lainkäyttöelimissä, sillä nämä toimivaltuudet kuuluvat yleisiin lainkäyttölinjoihin kuuluvien tuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan, eikä perustuslakituomioistuin saa antaa uusia lain säännöksiä, sillä tämä toimivalta kuuluu yksinomaan lainsäädäntövallan käyttäjälle? Edellytetäänkö unionin oikeudessa perustuslakituomioistuimen tekemän tällaisen ratkaisun vaikutusten poistamista? Onko unionin oikeus esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään tuomarien kurinpidollisesta vastuusta, jos he jättävät soveltamatta Curtea Constituțională (perustuslakituomioistuin) ratkaisua edellä esitetyn kysymyksen yhteydessä?
- 3) Onko tuomioistuinten riippumattomuuden periaate, joka on vahvistettu SEU 19 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa, siten kuin unionin tuomioistuin on niitä tulkinnut (suuren jaoston tuomio 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), esteenä sille, että tuomioistuinten toimivalta korvataan Curtea Constituțională ratkaisulla (päätös nro 16.2.2016, päätös nro 302, 4.5.2017, ja päätös nro 26 [16.1.2019]), sillä seurauksella, että rikosoikeudenkäynti ei ole ennustettavissa (taannehtiva soveltaminen) ja on mahdotonta tulkita lakia ja soveltaa sitä konkreettiseen yksittäistapaukseen? Onko unionin oikeus esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään tuomioistuimen kurinpidollisesta vastuusta, jos se jättää soveltamatta Curtea Constituțională ratkaisua esitetyn kysymyksen yhteydessä?

⁽¹⁾ Yhteistyötä ja Romanian edistymisen seurantaan koskevan järjestelmän perustamisesta tiettyjen arviointiperusteiden täyttämiseksi oikeuslaitoksen uudistamisen ja korruption torjunnan alalla 13.12.2006 tehty komission päätös 2006/928/EY (EUVL 2006, L 354, s. 56).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 20.5.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-837/16, Ruotsi v. komissio, 7.3.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici ja G. Tolstoy)

Muut osapuolet: Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-837/16, Ruotsin kuningaskunta v. Euroopan komissio, 7.3.2019 antama tuomio on kumottava, ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä ja Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, tai vaihtoehtoisesti
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen tarkasteltavaksi ja asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin
- on määrättävä, että riidanalaisen päätöksen vaikutukset pysytetään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-837/16 7.3.2019 antamaa tuomiota. Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin kumosi luvan myöntämisestä lyijysulfaattikromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisten tietyille käytöille 7.9.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2016) 5644 final ja hylkäsi komission vaatimuksen siitä, että päätöksen vaikutukset olisi pidettävä voimassa, kunnes komissio voi tutkia lupahakemuksen uudestaan.

Komissio on esittänyt valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin sovelsi vaihtoehtoja koskevaan analyysiin sovellettavaa todistustaakkaa koskevissa tuomion kohdissa ja erityisesti 79, 81, 85, 86, 90 ja 101 kohdassa lakia selvästi virheellisesti 60 artiklan 4 kohdan nojalla sovellettavan todistustaakan osalta.

Toinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi perusteluissaan ja erityisesti 86, 90 ja 96 kohdassa lakia selvästi virheellisesti siltä osin kuin se jätti kokonaan ottamatta huomioon komission harkintavallan vahvistaa raja-arvo teknistä ja taloudellista toteutettavuutta varten 60 artiklan 4 kohdan nojalla laaditussa vaihtoehtojen analyysissä ja sovelsi siten tuomioistuinvalvonnan kannalta virheellistä kriteeriä ja puuttui komission suorittamaan punnintaan sosiaalisista, taloudellisista ja teknisistä seikoista.

Kolmas valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi 86, 97 ja 98 kohdassa lakia selvästi virheellisesti riidanalaisen päätöksen osalta ensinnäkin, kun se jätti ottamatta huomioon sen, ettei mitään lupaa ollut myönnetty käyttöihin, joissa lyijypigmentin ominaisuudet eivät ole tarpeen teknisen suorituskyvyn kannalta, ja toiseksi, kun se kuvasi edellytyksiä riidanalaisessa päätöksessä siten, että ne osoittivat, että 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtojen analyysiä koskeva edellytys ei ollut täyttynyt.

Neljäs valitusperuste: Tuomiolauselman toinen kohta, jossa unionin yleinen tuomioistuin määräsi, ettei riidanalaisen päätöksen vaikutuksia ole tarvetta pitää voimassa, perustuu siihen, että lakia on sovellettu selvästi virheellisesti tuomion 112 kohdassa.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 21.5.2019
— PN, QO, RP, SQ ja TR v. Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)**

(asia C-394/19)

(2019/C 246/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantajat: PN, QO, RP, SQ ja TR

Vastaaja: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeussäntöjen täyttä vaikuttavuutta ja suojaa koskevaa periaatetta, sellaisena kuin se on määritelty asiassa Francovich ja asiassa Brasserie du Pêcheur annetuissa tuomioissa ja direktiivissä 2004/38/EY, ⁽¹⁾ tulkittava siten että ne velvoittavat jäsenvaltion tilanteessa, jossa ulkomaalainen, jolta evätään direktiivin epäasianmukaisen täytäntöönpanon vuoksi oleskeluoikeus tällaisen päätöksen oikeasuhteisuutta ensin tutkimatta, vastaamaan sosiaalihuoltojärjestelmässään muista hakijan perustarpeista kuin terveydenhuollosta siihen saakka, kunnes ratkaisu hänen oleskeluoikeudestaan annetaan unionin oikeuden vaatimusten mukaisesti?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL 2004, L 158, s. 77).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance de Nice (Ranska) on esittänyt 22.5.2019 — VT ja WU v. easyJet Airline Co. Ltd

(asia C-395/19)

(2019/C 246/15)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance de Nice

Pääasian asianosaiset

Kantajat: VT ja WU

Vastaaja: easyJet Airline Co. Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltaminen lennon viivästyessä
 - a) Kun otetaan huomioon, että 11.2.2004 annetun asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 7 artiklan mukainen oikeus lennolle pääsyn epäämisen tai lentojen peruuttamisen johdosta annettavaan korvaukseen on oikeuskäytännöllä laajennettu koskemaan lentojen viivästymistä (Euroopan unionin tuomioistuimen (neljäs jaosto) tuomio 19.11.2009, Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07), sovelletaanko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä nimenomaista edellytystä, jonka mukaan matkustajien on ilmoitettava lähtöselvitykseen ja jota sovelletaan vain, kun kyseessä on lennolle pääsyn epääminen, silloin, kun korvausta vaatii matkustaja, jonka pääsyä lennolle ei ole evätty vaan jonka lento on viivästynyt?
 - b) Mikäli vastaus ensimmäisen kysymyksen a kohtaan on myöntävä, onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty määräaika ”viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa” tulkittava tässä tapauksessa seuraavasti: ”viimeistään 45 minuuttia ennen viivästyneen lennon uutta lähtöaikaa, joka on julkistettu lentoaseman ilmoitustauluilla tai ilmoitettu matkustajille”?
- 2) Lähtöselvitykseen ilmoittautumista koskeva todistustaakka

Mikäli vastaus ensimmäisen kysymyksen a kohtaan on myöntävä eli mikäli asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovelletaan sellaisen matkustajan vaatimaan korvaukseen, jonka lento on viivästynyt:

Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset ennakkoodellytyksiä, joiden täyttyminen kuluttajan on osoitettava, jotta hän voi vaatia asetuksen soveltamista, vai lentoyhtiön korvausvastuusta vapauttamisen peruste, jonka ansiosta lentoyhtiö voi esittää matkustajarekisterin osoittaakseen, ettei matkustaja ole ilmoittautunut lähtöselvitykseen asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ”niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti), tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu, viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa”, kun otetaan huomioon, että tarkastuskortit voidaan tekniikan kehityksen ansiosta antaa nykyään sähköisesti, ettei paperisissa tarkastuskorteissa ole aikaleimaa eikä matkustajan tarvitse vastaavasti fyysisesti ilmoittautua lähtöselvitystiskillä ja että vain lentoyhtiöillä on hallussaan kaikki matkustajien lähtöselvitystä koskevat tiedot lähtöselvitystoimintojen päättymiseen asti?

Mikäli vastaus ensimmäisen kysymyksen a kohtaan on myöntävä eli mikäli asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa sovelletaan sellaisen matkustajan vaatimaan korvaukseen, jonka lento on viivästynyt:

Onko sitä koskeva todistustaakka, että tuomioistuimessa kantajana oleva matkustaja on ilmoittautunut lähtöselvitykseen asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ”niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti), tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu, viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa”, yksinomaan matkustajalla, kun otetaan huomioon, että tarkastuskortit voidaan tekniikan kehityksen ansiosta antaa nykyään sähköisesti, ettei paperisissa tarkastuskorteissa ole aikaleimaa eikä matkustajan tarvitse vastaavasti fyysisesti ilmoittautua lähtöselvitystiskillä ja että vain lentoyhtiöillä on hallussaan kaikki matkustajien lähtöselvitystä koskevat tiedot lähtöselvitystoimintojen päättymiseen asti?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Kanne 24.5.2019 — Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(asia C-413/19)

(2019/C 246/16)

*Oikeudenkäyntikieli: sloveeni***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: M. Kocjan ja K. Talabér-Ritz)*Vastaaja:* Slovenian tasavalta**Vaatimukset**

- On todettava, että Slovenian tasavalta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin ⁽¹⁾ 13 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se rajannut velvollisuuden esittää energiatehokkuustodistus rakennuksiin, jotka kuuluvat viranomaisille tai joita viranomaiset käyttävät
- Slovenian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2013/31/EU 13 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön velvollisuus, jonka mukaan sellaisessa rakennuksessa, jonka kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², joka on yleisön toistuvien käyntien kohteena ja jolle on annettu energiatehokkuustodistus 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mainittu todistus on asetettava esille näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä. Komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi siltä osin kuin Slovenian tasavalta on pannut kyseisen velvollisuuden täytäntöön vain sellaisten rakennusten osalta, jotka kuuluvat viranomaisille tai joita viranomaiset käyttävät.

⁽¹⁾ Rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU (EUVL 2010, L 153, s. 13).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.5.2019 — Recylex ym. v. komissio

(asia T-222/17) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Auton lyijyhappoakkujen kierrätysmarkkinat — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Ostohintojen yhteensovittaminen — Sakot — Vuoden 2006 yhteistyötiedonannon 26 kohta — Sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohta — Täysi toimivalta)

(2019/C 246/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Recylex SA (Pariisi, Ranska), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Bryssel, Belgia) ja Harz-Metall GmbH (Goslar, Saksa)
(edustajat: asianajajat M. Wellinger, S. Reinart ja K. Bongs)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: I. Rogalski, J. Szcudowski ja F. van Schaik)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen sakon määrän alentamiseksi, joka kantajille määrättiin SEUT 101 artiklan soveltamisenmenettelystä (asia AT.40018 — Auton akkujen kierrätys) 8.2.2017 annetussa komission päätöksessä C(2017) 900 final

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA ja Harz-Metall GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 23.5.2019 — KPN v. komissio(asia T-370/17) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Yrityskeskittymät — Alankomaiden TV- ja televiestintäpalvelumarkkinat — Kaiken itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvan toiminnan hoitava yhteisyritys — Päätös, jossa yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi ja ETA-sopimuksen mukaiseksi — Sitoumukset — Merkitykselliset markkinat — Vertikaaliset vaikutukset — Ilmeinen arviointivirhe — Perusteluvollisuus)

(2019/C 246/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: KPN BV (Haag, Alankomaat) (edustajat: asianajajat P. van Ginneken ja G. Béquet)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski ja F. van Schaik)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Alankomaat), Vodafone Group plc (Newbury, Yhdistynyt kuningaskunta), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (edustajat: asianajajat W. Knibbeler, E. Raedts ja A. Pliego Selie)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus 3.8.2016 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2016) 5156 final, jossa yrityskeskittymäliiketoimi (asia COMP.M. 7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV), jonka avulla Vodafone Group ja Liberty Global Europe Holding pyrkivät hankkimaan yhteisen määräysvallan kaikkea itsenäiselle taloudelliselle yksilölle kuuluvaa toimintaa hoitavassa yhteisyrityksessä, todettiin sisämarkkinoille soveltuvaksi ja ETA-sopimuksen mukaiseksi, kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) KPN BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission, VodafoneZiggo Group Holding BV:n, Vodafone Group plc:n ja Liberty Global Europe Holding BV:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 31.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2019 — Novartis Europharm v. komissio(asia T-269/15) ⁽¹⁾**(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lääkkeen Vantobra — tobramysiini myyntilupa — Riidanalaisen toimen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen)**

(2019/C 246/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja C. Schoonderbeek)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Šimerdová, A. Sipos ja K. Mifsud-Bonnici)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Epping ja W. Rehmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus saada kumotuksi 18.3.2015 tehty komission täytäntöönpanopäätös C(2015) 1977 final ihmisille tarkoitetun lääkkeen Vantobra — tobramysiini myyntiluvan myöntämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 726/2004 mukaisesti.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Novartis Europharm Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Pari Pharma GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.5.2019 — Deutsche Lufthansa v. komissio(asia T-764/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuet — Saksan toteuttamat toimenpiteet Frankfurt-Hahnin lentoaseman hyväksi — Päätös, jossa tuki todetaan osittain sisämarkkinoille soveltuvaksi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki — Välillinen tuki — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 246/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Martin-Ehlers)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Maxian Rusche, K. Herrmann ja D. Recchia)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Land Rheinland-Pfalz (Saksa) (edustaja: professori C. Koenig)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus saada kumotuksi 1.10.2014 annettu komission päätös (EU) 2016/788 valtiontuesta SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), jonka Saksa on toteuttanut Frankfurt-Hahnin lentoasemaa koskevien vuosien 2009–2011 rahoitusjärjestelyjen osalta.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Deutsche Lufthansa AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja Land Rheinland-Pfalzin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.5.2019 — Puma v. EUIPO — CMS (CMS Italy)(asia T-161/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki CMS Italy — Aiemmat kansainväliset kuviomerkit, jotka esittävät vasemmalle loikkaavaa kissaeläintä — Suhteelliset hylkäysperusteet — Aiempien tavaramerkkien laaja tunnettuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohta) — Näyttö laajasta tunnettuudesta — EUIPO:n aiemmat päätökset, joissa todetaan aiempien tavaramerkkien laaja tunnettuus — Näiden päätösten huomioon ottaminen — Perusteluvelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate)

(2019/C 246/21)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksa) (edustaja: asianajaja P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Italia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 29.1.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 229/2015-2), joka koskee osapuolten Puma ja Costruzione Macchine Speciali (CMS) välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 29.1.2016 tekemä päätös (asia R 229/2015-2) kumotaan.
- 2) EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien Puma SE:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 222, 20.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.5.2019 — Metrans v. komissio ja INEA(asia T-262/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Komission päätös, jolla Paskovin multimodaalinen konttiterminaali, vaihe III ja Mělníkin intermodaaliterminaali, vaiheet 2 ja 3 -nimisille liikennehanke-ehdotuksille myönnetään rahoitus Verkkosten Eurooppa -välineestä (CEF) — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Myöhästyminen — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 246/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Metrans a.s. (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja A. Schwarz)

Vastaajat: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja J. Samnadda) ja innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA) (asiamiehet: I. Ramallo ja D. Silhol, avustajanaan asianajaja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, yhtäältä kumota sellaisia ehdotuksia, joille voidaan myöntää Euroopan unionin rahoitustukea Verkkosten Eurooppa -välineen (CEF) liikennesektorista 5.11.2015 käynnistettyjen ja monivuotiseen työohjelmaan perustuvien ehdotuspyyntöjen johdosta, koskevan luettelon vahvistamisesta 5.8.2016 annettu komission täytäntöönpanopäätös C(2016) 5047 final siltä osin kuin sen koskee kahta ehdotusta, jotka ovat nimeltään ”Paskovin multimodaalinen konttiterminaali, vaihe III” ja ”Mělníkin intermodaaliterminaali, vaiheet 2 ja 3”, ja toisaalta kumota INEA:n näiden kahden ehdotuksen osalta tekemät avustussopimukset

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Metrans a.s. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission ja innovoinnin ja verkkojen toimeenpanoviraston (INEA) oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 239, 24.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.6.2019 — Czarnecki v. parlamentti(asia T-230/18) ⁽¹⁾

(Toimielimiä koskeva oikeus — Euroopan parlamentin jäsen — Kielenkäyttö toista parlamentin jäsentä kohtaan — Parlamentin varapuhemiehen toimikauden ja tehtävän ennenaikainen päättäminen — Puolustautumisoikeudet — Harkintavallan väärinkäyttö — Yhdenvertainen kohtelu)

(2019/C 246/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ryszard Czarnecki (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Görnitz, S. Seyr ja S. Alonso de León)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan parlamentin 7.2.2018 tekemä päätös, jolla kantajan toimikausi parlamentin varapuhemiehenä on päätetty enneaikaisesti.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ryszard Czarnecki veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, väli-toimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EUVL C 231, 2.7.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 23.5.2019 — Fujifilm Recording Media v. EUIPO — iTernity (d:ternity)

(asia T-609/18) (¹)

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin d:ternity rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi sanamerkki iTernity — Mitättömyysvaatimuksen peruuttaminen ennen kanteen nostamista — Riidanalaisen päätöksen raukeaminen — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain puuttuvat ja joka on osittain selvästi täysin perusteeton)

(2019/C 246/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Saksa) (edustajat: asianajajat R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger ja C. Gehweiler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Fischer)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: iTernity GmbH (Freiburg, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.7.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 2324/2017-4), joka koskee osapuolten iTernity ja Fujifilm Recording Media välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 445, 10.12.2018.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.5.2019 — Apple v. EUIPO — Society for Worldwide Interbank
Financial Telecommunication (SWIFT)**

(asia T-685/18) (¹)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon
antamisen raukeaminen)

(2019/C 246/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor J. Olsen ja solicitor P. Andreottola)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgia) (edustaja: asianajaja G. Glas)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 30.8.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 476/2018-5), joka koskee osapuolten Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL ja Apple Inc. välistä väitemenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Apple Inc. ja Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne molemmat velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 25, 21.1.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 20.5.2019 — Phrenos ym. v. komissio(asia T-715/18) ⁽¹⁾

(Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — ”EU:n kehitysyhteistyöpäivät” -tapahtuman suunnittelu, valmistelu, siitä tiedottaminen ja sen toteuttaminen — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen ja toisen tarjoajan valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi — Hankintamenettelyn peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 246/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgia), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Belgia) ja Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgia) (edustajat: asianajajat R. Jafferali ja R. van Melsen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Aresu, J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus saada kumotuksi 27.11.2018 tehty komission päätös, jolla hylätään tarjous, jonka kantajien muodostama konsortio teki tarjouspyynnön EuropeAid/139729/DH/SER/BE yhteydessä, joka koskee ”EU:n kehitysyhteistyöpäivät” -tapahtuman suunnittelua, valmistelua, siitä tiedottamista ja sen toteuttamista komission kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa varten, ja jolla toinen tarjoaja valitaan kyseisen hankintasopimuksen sopimuspuoleksi.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, paitsi Pomilio Blumm Srl:n väliintulohakemuksesta väliitoimimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, komissio ja Pomilio Blumm vastaavat omista Pomilio Blummin väliintulohakemuksesta väliitoimimenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 25.2.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.6.2019 — Telemark plus v. EUIPO (Telemarkfest)(asia T-719/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin Telemarkfest rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2019/C 246/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Telemark plus eV (Altusried, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Schenk)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Eberl ja M. Fischer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.9.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 346/2018-4), joka koskee hakemusta sanamerkin Telemarkfest rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään selvästi täysin perusteettomana.
- 2) Telemark plus eV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 44, 4.2.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 8.5.2019 — AlpaSuri v. komissio

(asia T-254/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Alpakoiden tuonti — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 246/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Schrömbges)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Eggers ja B. Hofstötter)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus sellaisista välitoimista, joilla sallitaan alpakoiden tuonti Euroopan unionin alueelle Kanadasta.

Määräysosa

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

Kanne 15.4.2019 — Assi v. neuvosto**(asia T-256/19)**

(2019/C 246/29)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Bashar Assi (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja L. Cloquet)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 21.1.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (YUTP) 2019/87 ⁽¹⁾ kantajaa koskevilta osiltaan;
- kumoamaan 21.1.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (YUTP) 2019/85 ⁽²⁾ kantajaa koskevilta osiltaan ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto arvioi tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti katsoessaan, että kantaja tukee Syyrian järjestelmää ja hyötyy siitä, sillä tällainen toteamus on täysin perusteeton.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta loukattiin ja riidanalaisilla toimilla toteutetuilla toimenpiteillä on sellaisia vaikutuksia, joiden vuoksi niitä on pidettävä suhteellisuusperiaatteen vastaisina. Kantajalle määrätyillä seuraamuksilla on vaikutuksia, jotka ovat tuhoisia ja suhteettomia verrattuna niihin tarkoituksiin, joita riidanalaisilla toimilla voidaan katsoa toteutettavan.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan omistusoikeutta ja oikeutta työhön loukattiin suhteettomasti, koska riidanalaiset toimet estävät kantajaa nauttimasta rauhassa omaisuudestaan ja taloudellisesta vapaudestaan, ja näin rikotaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäistä lisäpöytäkirjaa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön. Riidanalaisten toimien toteuttamisen tarkoituksena oli muiden kuin siinä mainittujen tavoitteiden saavuttaminen, eli sen kohteena oli kantaja itse järjestelmän sijasta, syistä, joita kantaja ei tiedä, joten niissä käytettiin väärin harkintavaltaa.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan SEUT 296 artiklan 2 kohdassa määrättyä perusteluvollisuutta ei noudatettu. Riidanalaiset toimet oli todellisuudessa perusteltu pelkästään muodollisesti, eikä vastaaja luultavasti ollut miettinyt niitä läpi.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin oli loukattu. Kantajaa ei ennen rajoittavien toimenpiteiden määräämistä ollut kuultu ollenkaan, ja tämän vuoksi hän ei ollut voinut asianmukaisesti käyttää Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa taattuja puolustautumisoikeuksiaan, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin mukaan luettuna.

(¹) Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2013/255/YUTP täytäntöönpanosta 21.1.2019 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös (YUTP) 2019/87 (EUVL 2019, L 181, s. 13).

(²) Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös (YUTP) 2019/85 (EUVL 2019, L 181, s. 4).

Kanne 1.5.2019 — Arbuzov v. neuvosto

(asia T-289/19)

(2019/C 246/30)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Sergej Arbuzov (Kiova, Ukraina) (edustaja: asianajaja M. Mleziva)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumooa Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/354 ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/352 siltä osin kyseinen päätös ja kyseinen asetus koskevat kantajaa, ja
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan oikeutta hyvään hallintoon on loukattu.

Kantaja esittää kanteensa tueksi muun muassa, että Euroopan unionin neuvosto ei noudattanut tarpeellista huolellisuutta 4.3.2019 annetun päätöksen (YUTP) 2019/354 antamisessa, koska se ei ennen riidanalaisen päätöksen antamista käsitellyt kantajan väitteitä eikä hänen esittämäänsä näyttöä, joka tukee hänen asiaansa, ja nojautui pääasiallisesti Ukrainan virallisen syyttäjän laatimaan lyhyeen tiivistelmään eikä pyytänyt mitään lisätietoja Ukrainassa meneillään olevien tutkintojen kulusta.

- 2) Toisen kanneperusteen mukaan kantajan omaisuudensuojaa on loukattu.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että häneen kohdistetut rajoittavat toimenpiteet eivät ole oikeasuhteisia ja menevät yli sen, mikä on tarpeen, ja merkitsevät niiden takeiden loukkausta, jotka kansainvälisessä oikeudessa asetetaan kantajan omaisuuden suojaamiseksi.

Kanne 3.5.2019 — Pšonka v. neuvosto

(asia T-291/19)

(2019/C 246/31)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Pavlovič Pšonka (Kiova, Ukraina) (edustaja: asianajaja M. Mleziva)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumooa Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/354 ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/352 siltä osin kyseinen päätös ja kyseinen asetus koskevat kantajaa, ja
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan oikeutta hyvään hallintoon on loukattu.

Kantaja esittää kanteensa tueksi muun muassa, että Euroopan unionin neuvosto ei noudattanut tarpeellista huolellisuutta riidanalaisen päätöksen antamisessa, koska se ei ennen riidanalaisen päätöksen antamista käsitellyt kantajan väitteitä eikä hänen esittämänsä näyttöä, joka tukee hänen asiaansa, ja nojautui pääasiallisesti Ukrainan virallisen syyttäjän laatimaan lyhyeen tiivistelmään eikä pyytänyt mitään lisätietoja Ukrainassa meneillään olevien tutkintojen kulusta.

- 2) Toisen kanneperusteen mukaan kantajan omaisuudensuojaa on loukattu.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että häneen kohdistetut rajoittavat toimenpiteet eivät ole oikeasuhteisia ja menevät yli sen, mikä on tarpeen, ja merkitsevät niiden takeiden loukkausta, jotka kansainvälisessä oikeudessa asetetaan kantajan omaisuuden suojaamiseksi.

- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan kantajan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja perusoikeuksia on loukattu.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että rajoittavista toimenpiteistä määrättäessä hänen oikeuksiaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan loukattiin, samoin kuin hänen oikeuttaan yksityisen omaisuuden suojaan.

Kanne 3.5.2019 — Pšonka v. neuvosto

(asia T-292/19)

(2019/C 246/32)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Artem Viktorovič Pšonka (Kiova, Ukraina) (edustaja: asianajaja M. Mleziva)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumooa Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/354 ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/352 siltä osin kyseinen päätös ja kyseinen asetus koskevat kantajaa, ja
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan oikeutta hyvään hallintoon on loukattu.

Kantaja esittää kanteensa tueksi muun muassa, että Euroopan unionin neuvosto ei noudattanut tarpeellista huolellisuutta riidanalaisen päätöksen antamisessa, koska se ei ennen riidanalaisen päätöksen antamista käsitellyt kantajan väitteitä eikä hänen esittämänsä näyttöä, joka tukee hänen asiaansa, ja nojautui pääasiallisesti Ukrainan virallisen syyttäjän laatimaan lyhyeen tiivistelmään eikä pyytänyt mitään lisätietoja Ukrainassa meneillään olevien tutkintojen kulusta.

- 2) Toisen kanneperusteen mukaan kantajan omaisuudensuojaa on loukattu.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että häneen kohdistetut rajoittavat toimenpiteet eivät ole oikeasuhteisia ja menevät yli sen, mikä on tarpeen, ja merkitsevät niiden takeiden loukkausta, jotka kansainvälisessä oikeudessa asetetaan kantajan omaisuuden suojaamiseksi.

- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan kantajan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja perusoikeuksia on loukattu.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että rajoittavista toimenpiteistä määrättäessä hänen oikeuksiaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja syyttömyysolettamaan loukattiin, samoin kuin hänen oikeuttaan yksityisen omaisuuden suojaan.

Kanne 14.5.2019 — PNB Banka ym. v. EKP

(asia T-301/19)

(2019/C 246/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: PNB Banka AS (Riika, Latvia), CR (*) ja CT (*) (edustajat: asianajajat O. Behrends ja M. Kirchner)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 1.3.2019 tekemän päätöksen luokitella PNB Banka merkittäväksi yhteisöksi
- veloittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kymmeneen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan EKP katsoi virheellisesti, että YVM-asetuksen ⁽¹⁾ 6 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään luokittelupäätöksestä.
 - Kantajat väittävät, että YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdassa annetaan yksinomaan EKP:lle lupa käyttää itse toimivaltaisen kansallisen viranomaisen asiantuntijien merkityksellisiä valtuuksia. YVM-kehysasetuksen ⁽²⁾ 39 artiklan 5 kohdan toisella virkkeellä ei voida muuttaa YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisen päätöksen luonnetta. Jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että YVM-kehysasetuksen 39 artiklan toisella virkkeellä muutetaan kyseisen päätöksen luonnetta, kantajat vetoavat mainitun 39 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen lainvastaisuuteen.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan EKP perusti päätöksensä virheellisiin olettamiin YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan edellytyksistä ja tarkoituksesta ja jätti muun muassa ottamatta huomioon kyseisen säännöksen mukaisen päätöksen poikkeuksellisen luonteen.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan EKP jätti tutkimatta ja arvioimatta huolellisesti ja puolueettomasti kaikki yksittäistapauksen asian kannalta merkitykselliset seikat määrittääkseen YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisen päätöksen tarpeen.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi useita olennaisia menettelymääräyksiä.

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.

- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan EKP jätti käyttämättä YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaista harkintavaltansa.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi suhteellisuusperiaatetta.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi nemo auditor -periaatetta.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi luottamuksensuojan periaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta.
— Kantajat väittävät, että päätös on epäselvä, minkä vuoksi se aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja on vastoin PNB Bankan perusteltua luottamusta, joka perustuu sen aikaisempiin toimiin EKP:n ja pääomamarkkinoiden valvontaviranomaisen kanssa.
- 10) Kymmenes kanneperuste, jonka mukaan EKP rikkoi YMV-asetuksen 19 artiklaa ja sen johdanto-osan 75 perustelukappaletta ja syyllistyi harkintavallan väärinkäyttöön (*détournement de pouvoir*).

(¹) Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).

(²) Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) (EUVL 2014, L 141, s. 1)

Kanne 20.5.2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (Sadia)

(asia T-309/19)

(2019/C 246/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapore, Singapore) (edustaja: asianajaja C. Mateu)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus mustavalkoisen kuviomerkin Sadia rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 12 084 356

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.3.2019 asiassa R 1834/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa Tipiakin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Hyvää hallintoa ja yhdenvertaista kohtelua koskevien unionin oikeuden yleisten periaatteiden loukkaaminen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan rikkominen.

Kanne 20.5.2019 — BRF Singapore Foods v. EUIPO — Tipiak (SADIA)

(asia T-310/19)

(2019/C 246/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapore, Singapore) (edustaja: asianajaja C. Mateu)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin SADIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 12 084 273

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 19.3.2019 asiassa R 1857/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa Tipiakin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Hyvää hallintoa ja yhdenvertaista kohtelua koskevien unionin oikeuden yleisten periaatteiden loukkaaminen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan rikkominen.

Kanne 22.5.2019 — Taghani v. komissio

(asia T-313/19)

(2019/C 246/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jamal Taghani (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Champetier ja S. Rodrigues)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan riidanalaiset päätökset

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa, jossa hän vaatii ensinnäkin kumoamaan EPSOn 23.7.2018 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan kilpailuun EPSO/AST/111/10 osallistumisen osalta tekemän vahingonkorvausvaatimuksen, ja toiseksi, jos tarpeen, kumoamaan kantajan valituksen hylkäämisestä 14.2.2019 tehdyn päätöksen, tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 340 artiklan toisen kohdan rikkomiseen ja sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymiseen vaadittavan kolmen edellytyksen tutkimisessa vastaajan tekemiin ilmeisiin arviointivirheisiin
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu hyvän hallinnon periaatteen, huolenpitovelvollisuuden ja niistä seuraavan perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen sillä perusteella, että vastaaja ei ottanut riidanalaisissa päätöksissä kantaa sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun synnyttävän kahden edellytyksen eli virheen ja syy-yhteyden olemassaolon osalta valituksessa esitettyihin seikkoihin.

Kanne 22.5.2019 — BT v. komissio

(asia T-315/19)

(2019/C 246/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BT (edustaja: asianajaja J.-N Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 20.7.2018 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajalta evättiin jälkeen jääneen eläke

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 20 artiklassa asetettu viiden vuoden kestoja koskeva edellytys on lainvastainen ensinnäkin, koska sillä luodaan mielivaltaista syrjintää palveluksessa olevien virkamiesten ja eläkkeellä olevien virkamiesten välille. Toiseksi kantaja katsoo, että vaikka edellytys yhden vuoden vähimmäiskestosta on perusteltu avioliittoon liittyvien väärinkäytösten välttämiseksi, viiden vuoden vähimmäiskesto puolestaan on mielivaltainen, asiaan soveltumaton ja epäoikeudenmukainen. Kolmanneksi kantaja katsoo, että tällainen edellytys on omiaan epäämään perusteettomasti oikeuden jälkeen jääneen eläkkeeseen menehtyneen virkamiesten puolisolta, jolla oli kuitenkin mainitun virkamielen kanssa suunnitelma yhteisestä elämästä.
 - 2) Toinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 27 d artiklan rikkomiseen.
-

Kanne 23.5.2019 — Thunus ym. v. EIP

(asia T-318/19)

(2019/C 246/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja seitsemän muuta kantajaa (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi mukaan lukien sen sisältämän lainvastaisuusväitteen;
- ja näin ollen
- kumoamaan kantajien helmikuun 2019 palkkalaskelmiin sisältyvän päätöksen, peruspalkan vuosittaisen mukauttamisen vahvistamista 0,8 prosenttiin vuodeksi 2019 koskevan päätöksen ja näin ollen myöhempään palkkalaskelmiin sisältyvät samankaltaiset päätökset;
- ja täten velvoittamaan vastaajan
- korvaamaan aineellisen vahingon seuraavasti: (i) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa vuoden 2019 vuosittaista palkantarkistusta, eli 1,2 prosentin korotus 1.1.2019 ja 31.12.2019 väliseltä ajalta; (ii) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa seurauksia vuoden 2019 0,8 prosentin suuruisen vuosittaisen palkantarkistuksen soveltamisesta tammikuusta 2019 lähtien maksettaviin palkkoihin; (iii) viivästyskorkea palkasta maksamatta oleville osuuksille siihen saakka, kunnes maksamatta olevat määrät on maksettu täysimääräisesti, siten, että viivästyskoron osalta sovellettava korkokanta on laskettava käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistamaa ja kyseisenä ajanjaksona sovellettua korkokantaa, jota korotetaan kolmella prosenttiyksiköllä, ja (iv) vahingonkorvaus ostovoiman vähenemisestä.
- velvoittamaan prosessinjohtotoimena vastaajan toimittamaan, ellei tämä oma-aloitteisesti tee niin, seuraavat asiakirjat:
- EIP:n hallintoneuvoston 18.7.2017 tekemä päätös (CA/505/17);
- palkkauksesta vastaavan hallintoneuvoston alakomitean joulukuussa 2018 antama mietintö;

- hallintoneuvoston 11.12.2018 tekemä päätös (Annex 3 to PV/19/01);
- hallituksen 30.1.2019 tekemä päätös (MC-018-ADM-20190130);
- henkilöstöhallinnon 18.1.2019 antama muistio (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS);
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi yhtäältä hallintoneuvoston 18.7.2017 tekemän päätöksen osalta kahteen kanneperusteeseen ja toisaalta hallituksen joulukuussa 2018 ja tammikuussa 2019 tekemien päätösten osalta neljään kanneperusteeseen.

Hallintoneuvoston 18.7.2017 tekemä päätös:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee luottamuksensuojan ja saavutettujen oikeuksien loukkaamista.

Hallituksen joulukuussa ja tammikuussa 2019 tekemät päätökset:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee riidanalaisen toimen tehneen tahon toimivallan puuttumista ja työjärjestyksen 18 artiklan rikkomista.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettujen menettelyllisten takeiden noudattamatta jättämistä.
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee kollegion kuulemiseen liittyvän oikeuden loukkaamista
4. Neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen noudattamatta jättämistä.

Vahingonkorvauksen osalta kantajat vaativat palkasta maksamatta olevan osuuden eli 1,2 prosentin korotuksen maksamista tammikuusta 2019 alkaen (mukaan lukien tämän korotuksen vaikutus rahallisiin etuuksiin) viivästyskorkoineen.

Kanne 27.5.2019 — BV v. komissio

(asia T-320/19)

(2019/C 246/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BV (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 17.9.2018 tehdyn päätöksen, jolla kantajan siirrettyjen eläkeoikeuksien pääomalle kertyneet korot päätettiin jättää palauttamatta hänelle
- velvoittamaan joka tapauksessa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että riidanalaiselta päätökseltä puuttuu oikeusperusta ja että sen perustelut ovat puutteelliset.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu komission antamien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan yleisten täytäntöönpanosäännösten 7 artiklan 6 kohdan virheelliseen soveltamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu aiheettomaan taloudelliseen hyötyyn, jonka unioni sai, kun pääoman uudelleenarvottamisen perusteella pidätetty määrä sisällytettiin Euroopan unionin talousarvioon.

Kanne 27.5.2019 — El-Qaddafi v. neuvosto

(asia T-322/19)

(2019/C 246/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Oman) (edustaja: barrister S. Bafadhel)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen on

- kumottava Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen (YUTP) 2015/1333 täytäntöönpanosta 21.3.2017 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (YUTP) 2017/497 siltä osin kuin kantajan nimi mainitaan edelleen Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä, ja päätöksen 2011/137/YUTP kumoamisesta 31.7.2015 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1333 liitteissä I ja III olevissa luetteloissa

- kumottava Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) 2016/44 21 artiklan 5 kohdan täytäntöönpanosta 21.3.2019 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/489 siltä osin kuin kantajan nimi mainitaan edelleen Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 18.1.2016 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2016/44 liitteessä II olevassa luettelossa ja
- veloitettava Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntimenettelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin neuvosto ei toiminut riittävän nopeasti riidanalaisen toimenpiteiden tiedoksi antamiseksi kantajalle. Tämä johti tehokasta oikeusturvaa koskevaan oikeuteen liittyvän olennaisen menettelyvaatimuksen laiminlyömiseen, mikä aiheutti vahinkoa kantajalle.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan neuvoston päätös pysyttää kantaja luettelossa perustuu samoihin syihin kuin ne, jotka koskevat rajoittavia toimenpiteitä, jotka on aiemmin kumottu unionin yleisen tuomioistuimen 28.3.2017 antamassa tuomiossa asiassa T-681/14, mikä loukkaa oikeusvoimaperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta sekä oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisissa toimissa ei esitetä lainmukaista perustetta kantajan pysyttämiseksi luettelossa huolimatta Libyan olosuhteissa tapahtuneesta perustavanlaatuisesta muutoksesta. Neuvosto ei ole esittänyt yksilöllisiä, erityisiä ja konkreettisia syitä riidanalaisille toimille, joiden tueksi ei ole esitetty mitään todisteita.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisilla toimilla loukataan kantajan perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus terveyteen, perhe-elämään, omistusoikeus ja oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan, sellaisina kuin ne on turvattu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

Kanne 28.5.2019 — Cipriani v. EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(asia T-325/19)

(2019/C 246/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Arrigo Cipriani (Venetsia, Italia) (edustajat: asianajajat S. Bergia ja G. Sironi)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Hotel Cipriani Srl (Venetsia, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin ARRIGO CIPRIANI rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 14 063 838

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.3.2019 asiassa R 406/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen;
- hylkää Hotel Cipriani S.r.l:n esittämän väitteen tai palauttaa asian EUIPO:on uudelleen käsiteltäväksi, jotta tämä ratkaisisi asian tuomion mukaisesti;
- määrää, että kaikki tästä oikeudenkäynnistä sekä EUIPO:ssa käydyistä edeltävistä vaiheista aiheutuneet oikeudenkäyntikulut korvataan kantajalle.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 18 artiklan rikkominen;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 47 artiklan 2 kohdan rikkominen;
- komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 10 artiklan 3 kohdan rikkominen.

Kanne 29.5.2019 — ”Scorify” v. EUIPO — Scor (SCORIFY)

(asia T-328/19)

(2019/C 246/42)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: ”Scorify” UAB (Vilna, Liettua) (edustaja: asianajaja V. Viešūnaitė)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Scor SE (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus punaisen, valkoisen ja tummansinisen kuviomerkin SCORIFY rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 16 214 521

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 26.3.2019 asiassa R 1639/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- tarkastelee huolellisesti kantajan alkuperäiset vaatimukset ja sen tueksi esittämät perustelut ja muuttaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston valituslautakunnan päätöstä, jossa todetaan, että kantajan valitus oli perusteltu ja tämän seurauksena hylkää väitteen
- velvoittaa muun osapuolen korvaamaan kaikki kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134, 139, 140 ja 190 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 31.5.2019 — 12seasons v. EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(asia T-329/19)

(2019/C 246/43)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: 12seasons GmbH (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Gail)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki BE EDGY BERLIN — EU-tavaramerkki nro 15 981 921

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 19.3.2019 asiassa R 1522/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen.

Kanne 3.6.2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Ketjun muodostavien renkaiden ympyröimän leijonanpään kuvaus)

(asia T-331/19)

(2019/C 246/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Pierre Balmain SAS (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja J. Iglesias Monravá)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi (ketjun muodostavien renkaiden ympyröimän leijonanpään kuvaus) — Rekisteröintihakemus nro 17 515 099

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.3.2019 asiassa R 1223/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen

- sallii merkin rekisteröimisen EU-tavaramerkiksi nro 17 515 099 luokkiin 14 ja 26 kuuluvia tavaroita varten, joiden osalta hakemus on hylätty
- velvoittaa tämän asian vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 artiklaa on rikottu.

Kanne 3.6.2019 — Pierre Balmain v. EUIPO (Renkaiden muodostaman ketjun ympäröimän leijonapään kuva)

(asia T-332/19)

(2019/C 246/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Pierre Balmain (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja J. Iglesias Monravá)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin (Renkaiden muodostaman ketjun ympäröimän leijonapään kuva) rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 17 515 115

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.3.2019 asiassa R 1224/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hyväksyy EU-tavaramerkin nro 17 515 115 rekisteröinnin luokkiin 14 ja 26 kuuluvia tavaroita varten
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 artiklan rikkominen
-

Kanne 30.5.2019 — Ntolas v. EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(asia T-333/19)

(2019/C 246/46)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Christos Ntolas (Wuppertal, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Renger)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 13 116 678

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 11.3.2019 asiassa R 1343/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen,
- hylkää väitteen, ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 3.6.2019 — Cantieri del Mediterraneo v. komissio**(asia T-335/19)**

(2019/C 246/47)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Cantieri del Mediterraneo SpA (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat F. Munari ja L. Calzolari)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

— Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa kanteella riitautetun päätöksen 1 artiklan SEUT 263 artiklan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella on riitautettu valtiontuesta SA 36112 (2016/C) (ex 2015/NN), jonka Italia on myöntänyt Napolin satamaviranomaiselle ja Cantieri del Mediterraneo SpA:lle, 20.9.2018 tehty komission päätös C(2018)6037 final (jäljempänä komission päätös)

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komission päätöksellä rikotaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41, 47 ja 48 artiklaa, hyvän hallintotavan periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun, syrjäntäkiellon sekä menettelyn kontradiktorisuuden periaatetta, ja jonka mukaan päätöstä ei ole perusteltu asianmukaisesti ja se on SEUT 296 artiklan vastainen.

— Tämän kanneperusteen osalta kantaja esittää, että komission päätös on tehty menettelyssä, jossa kantajan (CAMED) puolustuksen oikeuksia ei ole turvattu, kantajaa ei ole kuultu asian käsittelyssä vaan vain kantelun tekijää; ja

— että se on syntynyt sellaisen menettelyn tuloksena, jossa kantelun tekijää ja väitetyt tuen saajaa ei ole kohdeltu prosessuaalisen yhdenvertaisuuden edellyttämällä tavalla

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee hyvän hallintotavan ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista ja sen päätöksen lainvastaista peruuttamista, jolla asia — jossa oli kyse samasta toimenpiteestä, joka on riitautetulla päätöksellä nyt 10 vuotta myöhemmin katsottu valtiontueksi — poistettiin rekisteristä vuonna 2006.

— Kantaja esittää tämän kanneperusteen osalta, että komission päätöksessä olisi pitänyt todeta rekisteristä poistamisesta vuonna 2006 tehdyn päätöksen peruuttamisen lainvastaisuus, kun kyse oli samasta valtion toimenpiteestä, ja siinä olisi pitänyt katsoa, että rekisteristä poistaminen estää toimenpiteen katsomisen tueksi ja sen toteamisen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, ja

- Siinä olisi pitänyt tuona esiin se, että rekisteristä poistamispäätös edellyttää, että komissio toteaa ensin tarkasteltavanaan olevan toimenpiteen lainmukaiseksi, mikä estää sitä tekemästä toista päätöstä, jossa sama toimenpide luonnehditaan 10 vuotta myöhemmin eri tavalla.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komission päätös on SEUT 107 artiklan vastainen, koska valtiontuen käsitettä on tulkittu väärin katsomalla Autorità Portuale di Napoli (APN) yritykseksi.
- Kantaja esittää, että APN:ää ei olisi pitänyt päätöksessä katsoa yritykseksi, kun otetaan huomioon tehtävä, joka laissa nro 84/1994 on annettu kaikille satamatoiminnasta Italian satamissa vastaaville julkisille, valtiota edustaville yksiköille, jotka vastaavat yksinomaan valtiolle kuuluvan maa-alueen hallinnosta ja siihen kohdistuvasta sääntelystä yksinomaan yleisen edun vaatimusten mukaisesti, ja
 - ettei komission päätöksessä olisi pitänyt todeta APN:n harjoittavan liiketoimintaa, kun laissa nro 84/1994 kielletään tavaroiden ja palvelujen tarjoaminen markkinoilla, joita ei siis ole olemassa, ja
 - että siinä olisi pitänyt tunnustaa maankäyttömaksun veronluonteisuus Italian oikeusjärjestyksessä ja se, että kyseinen maksu vahvistetaan ennakkoon lailla.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komission päätöksellä rikotaan SEUT 345 artiklaa, SEUT 3, SEUT 7 ja SEUT 121 artiklaa, lukuisia unionin oikeuseriaatteita (kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta), ja siinä on syyllistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
- Kantaja väittää, että komission päätöksessä olisi pitänyt todeta, että mahdollisuus kunnossapitoon on omistusoikeuden suojaan liittyvä valtuus, ja perussopimus suojaa jäsenvaltioiden oikeutta julkista omaisuutta olevien infrastruktuurien kunnossapitoon (myös satamainfrastruktuurien osalta) ja taata niiden käyttöoikeus kaikille oikeudensaajille, ja
 - ettei siinä voida soveltaa samoja säännöksiä satamainfrastruktuurien kunnossapitoon ja satama-alueiden käyttöoikeusmaksuihin horisontaalisesti ja epäjohdonmukaisesti, kun kyse on tilanteista, jotka eivät ole toisiinsa verrattavissa: olennaiset erot satamatoiminnan hallintomalleissa unionin alueella estävät sen, että uusien, yksinomaan yksityisessä omistuksessa olevien uusien infrastruktuurien rakentamista ja sellaisen jäsenvaltion maa-alueiden kunnossapitoa, joista valtio vastaa viranomaistoimijoidensa avulla, kohdeltaisiin samalla tavalla, mikä tarkoittaa, ettei yhdenvertaisen kohtelun vaatimusta ole noudatettu; ja
 - katsoo, ettei komission päätöksellä voida yhdenmukaistaa unionin satamaorganisaatiomallien yhdenmukaistamista soveltamalla SEUT 107 artiklaa syrjivästi ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.
- 5) Viides kanneperuste, jossa on kyse SEUT 107 artiklan rikkomisesta saadun edun käsitteen virheellisen tulkinnan vuoksi.
- Kantajan mukaan komission päätöksessä olisi pitänyt todeta, ettei toimenpiteellä kevennetä APN:n eikä CAMEDin kustannuksia, koska mikään yritys ei normaalisti vastaa (ainakaan kaikilta osin) kustannuksista, jotka aiheutuvat kyseessä olevien kiinteistöjen, joiden omistajaksi se ei Italian oikeuden mukaan voi tulla, rakenteellisista muutoksista, koska Italiassa (kaikissa satamissa) satama-alueet ovat valtion yksinomaisessa omistuksessa, ja

- että satama-alueen infrastruktuurit on uskottu CAMEDille sellaisen julkisen, avoimen ja kilpailuttamiseen perustuneen julkisen menettelyn tuloksena, joka toimitettiin sen johdosta, että APN oli velvoitettu kunnostamaan kyseessä olevat satama-alueen kiinteistöt. Menettelyssä, jossa kiinteistöt osoitettiin CAMEDille, tarjottiin kaikille mahdollisesti kiinnostuneille toimijoille mahdollisuus tähän asemaan: julkisen menettelyn järjestäminen takaa näet sen, että markkinatoimijan kriteeriä noudatetaan ja suljetaan siten pois kaikki voittaneen tarjouksen tehneelle yritykselle koituvat edut.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa, hyvän hallintotavan periaatetta ja CAMEDin puolustautumisoikeuksia on loukattu, ja komission päätös on perusteltu virheellisesti valikoivuus-kriteerin väärän tulkinnan vuoksi.
- Kantaja esittää tämän kanneperusteen osalta, ettei päätöksessä voida katsoa toimenpidettä "ad hoc" tueksi eikä jättää tekemättä nk. valikoivuudesta yleisesti sovellettavien toimenpiteiden osalta, ja
 - että komission päätöksessä olisi pitänyt torjua toimenpiteen valikoivuus APN:n osalta, kun kerran kaikki muut satamatoimijat ovat saaneet vastaavanlaista julkista rahoitusta alueen niiden infrastruktuurien kunnostamiseen, jotka kuuluvat niiden alueelliseen toimivaltaan, ja että
 - toimenpidettä ei olisi pitänyt katsoa valikoivaksi CAMEDin osalta, koska kaikkiin italialaisessa satamassa (eikä vain Napoliassa) toimiviin yrityksiin (eikä pelkästään telakkatoimintaan) sovelletaan samoja säännöksiä ja ne maksavat näin samat maksut CAMEDille julkisilla varoilla rakennettujen ja kunnostettujen infrastruktuurien käytöstä.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jossa kantaja väittää, että SEU 3 artiklaa ja SEU 7 artiklaa sekä SEUT 116 ja 117 artiklaa on rikottu, minkä lisäksi on syyllistytty toimivallan ylitykseen. Komissiolla ei ole toimivaltaa riitauttaa satama-alueiden käyttömaksujen veronluonteisuutta ja suuruutta.
- Kantaja katsoo, ettei komission päätöksellä voida SEUT 107 artiklan nojalla riitauttaa satama-alueen käyttömaksun suuruutta, jonka Italian valtio vahvistaa konsessionsaajien osalta tai väittää, ettei maksu vastaa markkina-arvon mukaista määrää, koska Italian oikeusjärjestyksessä satama-alueen käyttömaksun suuruudesta säädetään lailla eikä sitä neuvotella satama-alueen konsessionsaajien kanssa erikseen, ja verolainsäädäntö kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan komission päätös on SEUT 107 artiklan vastainen, sillä asiassa ei ole kyse kilpailun vääristymisestä tai haitasta jäsenvaltioiden väliselle kaupalle, eikä päätöstä ole tältä osin perusteltu.
- Kantajan mukaan päätöstä ei voida perustaa olettamaan siitä, että tapauksessa valitsevat kaksi toisistaan erillistä kumulatiivista vaatimusta, ja
 - siinä olisi pitänyt katsoa, ettei kyse ole näistä kriteereistä, koska APN ei toimi millään markkinoilla eikä sillä ole kilpailijoita, eikä CAMED ole saanut etua toimenpiteestä, joka on vain yksi niistä lukuisista toimenpiteistä, joilla on toteutettu laajakantoisempaa yleissuunnitelmaa, joka on koskenut kaikkia missä tahansa italialaisessa satamassa (Napoli mukaan lukien) toimivia yrityksiä eikä vain telakka-alaa.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan kyseessä on SEUT 107 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen.
- Kantaja esittää, että komission päätöksessä olisi pitänyt soveltaa SEUT 107 artiklan 2 kohtaa, koska kunnostuksella on korjattu toisen maailmansodan ja vuoden 1980 maanjäristyksen aiheuttamat vahingot, ja
 - että siinä olisi pitänyt soveltaa SEUT 107 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdtaa, koska i) Napolin satama sijaitsee epäsuotuisalla alueella; ii) satamainfrastruktuurien julkinen rahoittaminen perustuu yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin, ja lisäksi olisi pitänyt ottaa huomioon, että rahoituksen määrä jää alle ryhmäpoikkeusasetuksessa tarkoitettun ilmoittamiskynnyksen.

Kanne 7.6.2019 — Conlance v. EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(asia T-343/19)**

(2019/C 246/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* Conlance GmbH (Augsburg, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Hayn)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* LG Electronics, Inc. (Soul, Etelä-Korea)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Muu osapuoli valituslautakunnassa*Riidanalainen tavaramerkki:* Hakemus sanamerkin SONANCE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 14 589 907*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 5.4.2019 asiassa R 1085/2018-1 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- kumoo EUIPO:n väiteosaston 15.5.2018 asiassa Az. B 2 660 572”Conlance GmbH./LG ELECTRICS INC.” tekemän päätöksen
- hyväksyy väitteen Az. B 2 660 572”Conlance GmbH./LG ELECTRICS INC.” kaikkien riidanalaisen tavaroiden osalta
- epää EU-tavaramerkkihakemuksen SONANCE, Az. UM 14 589 907
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Jos vastaajan tueksi tulee väliintulija:

- velvoittaa väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 6.6.2019 — JPMorgan Chase ym. v. komissio**(asia T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 24.9.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.5.2019 — Bizbike ja Hartmobile v. komissio**(asia T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI